

MÓR VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT
KÉPVISELŐ-TESTÜLETE
RÉSZÉRE

5 / napirend

BESZÁMOLÓ

A MÓRI TÖBBCÉLÚ KISTÉRSÉGI TÁRSULÁS HAJLÉKTALANOK
ÁTMENETI SZÁLLÁSÁBAN FOLYÓ 2018. ÉVI SZAKMAI MUNKA
ÉRTÉKELÉSE TÁRGYÁBAN

Mór, 2019.02.20.

Előterjesztő:

Fenyves Péter
polgármester

Előkészítette: intézményvezető
(Közigazgatási és Szociális Iroda)

Az ülés típusa: nyilvános

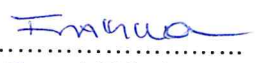
Zárt ülés esetében jogalapja:

Mötv. 46.§ (2) a) ☐

Mötv. 46.§ (2) b) ☐

Mötv. 46.§ (2) c) ☐

Az előterjesztést véleményezte és az alábbi szempontok szerint tartalmáért felelősséget vállal:

	Dátum	irodavezető neve, aláírása
szakmai	2019. 02. 	 dr. Horváth Éva
gazdasági-pénzügyi	2019. 02. 	 Frey Attiláné
jogi	2019. 02. 	 dr. Taba Nikolett

Az előterjesztés az alábbi döntési javaslato(ka)t tartalmazza:

HATÁROZAT-TERVEZET SZÁMA: 1 DB	
Döntéshozatal rendje: egyszerű többség	<u>Határozatot kapja:</u> • Önkormányzati Iroda 1 pld • Költségvetési és Adóügyi Iroda 1 pld • Közigazgatási és Szociális Iroda 1 pld • Hajléktalanok Átmeneti Szállása 8060 Mór, Velegi u. 29. 1pld
Minősített többség esetén jogalap: Mötv/SZMSZ ...	

Az előterjesztést véleményező bizottságok:

☐ Pénzügyi Bizottság

☐ Oktatási, Kulturális és Sport Bizottság

☐ Településfejlesztési Bizottság

☒ Szociális és Egészségügyi Bizottság

Meghívásra javasolt:

- Narancsik Zsuzsa – Hajléktalanok Átmeneti Szállásának intézményvezetője

BESZÁMOLÓ
a Móri Többcélú Kistérségi Társulás Hajléktalanok Átmeneti Szállásában folyó
2018. évi szakmai munka értékelése tárgyában

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 92/B. § (1) bekezdés d) pontja alapján a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmény állami fenntartója ellenőrzi és évente egy alkalommal értékeli a szakmai munka eredményességét. A hivatkozott jogszabály alapján a Móri Többcélú Kistérségi Társulás Hajléktalanok Átmeneti Szállásának vezetője beszámolót készített az intézmény 2018. évi tevékenységéről. Az intézmény fenntartója a Móri Többcélú Kistérségi Társulás, így a beszámolót a Társulási Tanács is tárgyalja februári soros ülésén.

Mór Városi Önkormányzat Képviselő-testületének 2018. évi I. féléves munkaterve szerint a Képviselő-testület a februári soros ülésén tárgyalja az intézményvezető beszámolóját a Móri Többcélú Kistérségi Társulás Hajléktalanok Átmeneti Szállásának 2018. évi tevékenységéről.

Az előterjesztés 1. melléklete tartalmazza a Hajléktalanok Átmeneti Szállásának tevékenységéről szóló beszámolót.

A Szociális és Egészségügyi Bizottság véleményét a Képviselő-testület ülésén ismerteti.

A fentiekre tekintettel az alábbi határozat-tervezetet terjesztem a T. Képviselő-testület elé:

HATÁROZAT-TERVEZET

Mór Városi Önkormányzat Képviselő-testülete megtárgyalta és elfogadja az intézményvezető beszámolóját a Móri Többcélú Kistérségi Társulás Hajléktalanok Átmeneti Szállásának 2018. évi szakmai munkájáról.

Mór, 2019.02.14.

Fenyves Péter
polgármester

Móri Többcélú Kistérségi Társulás

Hajléktalanok Átmeneti Szállása

BESZÁMOLÓ

*a Hajléktalanok Átmeneti Szállásán
folyó szakmai munkáról a 2018. év tekintetében*

Mór, 2019. január 31.

Narancsik Zsuzsa

“Mikor arra vágysz, hogy észrevegyenek, megértsenek és szeressenek,

tudd, hogy a többiek is erre vágnak.” (Tatiosz)

Hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy csak másokkal történhetnek nagyon rossz dolgok, kizárólag másoknak kell szembenézniük sorsfordító, drámai fordulatokkal. Persze mindannyiunk életében vannak nehézségek, mégis kevesen tartunk szociális biztonságunk összeomlásától, hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy ebből a szempontból védettséget élvezünk. Sokan vannak olyanok azonban, akiknek ez a fajta biztonságérzete pillanatok alatt köddé válik, a védettség érzete elillan. A hajléktalanok világa a mi világunkkal párhuzamosan létezik, sokszor úgy tűnik, ezek az emberek egy másik dimenzióban élnek, ám hamar világossá válik, hogy a határok könnyen átjárhatóak. Az út, amin a „normális”, hétköznapi állampolgár élete az otthontalanságig eljut, általában nem túlzottan hosszú, és nem is túl bonyolult.

A Hajléktalanok Átmeneti Szállása, **1994-óta** biztosítja a társult önkormányzatok területén életvitelszerűen tartózkodó felnőtt hajléktalan személyek ellátását, akiknél az ellátás hiánya a fizikai és lelki egészségüket veszélyeztetné, ám önmaguk ellátására - az intézményi elhelyezés során – képesek és akik együttműködési készséget tanúsítanak a saját sorsuk, életvitelük rendezése érdekében.

Intézményünk engedélyezett férőhelye **32 fő** ennek megoszlása 16 férfi, illetve 16 fő női férőhely és a téli krízisidőszakban (november 1-től április 30-ig) 6 fő időszakos férőhely, amely biztosítása a női részen valósul meg.

2018. évben az éves kihasználtságunk hasonlóan alakult az előző évhez képest, éves szinten 78% (3%-kal több, mint 2017-ben), téli hónapok kihasználtsága magasabb a nyári időszaknál.

A lakók legnagyobb része móri lakos, de a kistérség falvaiból, községeiből is kerül be ellátott az intézménybe. / Nagyveleg 2 személy, Fehérvárcsurgó 4 személy, Bodajk 2 személy, Bakonycsérnye 2 személy. /

Az elmúlt évek tapasztalata alapján elmondható, hogy a férfi rész kihasználtsága szinte mindig száz százalékos (illetve feletti), viszont 2018 évben a női ellátottak száma tovább csökkent. A nők jelenléte a hajléktalan társadalomban jóval ritkább, mint férfi társaiké. Ez a jelenség nálunk is megfigyelhető, évek óta csökken a női ellátottak száma intézményünkben, a férfiaké viszont folyamatosan növekszik.

Személyi feltételek az intézményben

Az intézmény munkatársi összetétele a 2018. évben változásokon ment keresztül. Az intézményvezető helyettes, 2018. májusától nyugdíjas lett, az ő állása kettő részre lett bontva, 4 órás munkaviszonyban egy szociális munkatárs (volt SZAK vezető), illetve másik 4 órás munkaviszonyban egy szociális gondozó lett alkalmazva.

2018. szeptember 1-től az intézmény vezetője Narancsik Zsuzsa lett, helyettese pedig Schiffer Tiborné, az előző vezető. A személyi változás sem a munkahelyi kollektívában, sem a lakók életében nem okozott nagy fordulatot, hiszen hosszú munkatársi kapcsolat köti össze a dolgozókat, az intézmény szellemisége az eddigi közös munka eredménye.

Sajnos az év végén egyik kollégánk elhunyt, ez a változás mindenkinek nagy veszteség, amely az intézmény oldaláról egy új kolléga felvételét teszi szükségessé a 2019-es évben, baráti, emberi oldalról viszont egy hosszú gyászfolyamatot indít el a dolgozói kollektívában.

A téli krízisidőszakban az időszakos férőhelybővítéshez a személyi feltétel 0,5 fő, heti húsz órás segítő munkakörben dolgozóval emelkedett létszámunk (minden év november 1.-től- április 30.-ig). A kötelező orvosi ellátás heti 2 órában biztosított, a törvényi előírásoknak megfelelően. Havi 13 órában megbízásos jogviszonyban, pszichológusi ellátás áll a lakók rendelkezésére. A munkatársak 100 %-a rendelkezik a munkakörére előírt szakképzettséggel.

2018 novemberében a továbbképzésre kötelezett kollégák Székesfehérváron egy agresszív kezelési tréningen vettek részt, amelyen a tanult új ismereteket hatékonyan tudják majd felhasználni munkájuk során és közben pontjaikat is gyűjthették.

A szálló napi 24 órás nyitva tartású, munkarendünk megszakítás nélküli munkarend, ez azt jelenti, hogy a munkatársak váltott beosztásban, reggel 7-től este 7-ig, vagy este 7-től reggel 7-ig dolgoznak, hétfőn és ünnepnapokon is.

Tárgyi feltételek az intézményben

2018. évben a tárgyi feltételek tovább javultak, ám kisebb mértékű beruházások történtek az előző évekhez képest, ám így is a gondozottak környezete lakhatóbb, higiénikusabb lett, a mindennapi élet tárgyi eszközei pótlásra kerültek.

Az alábbi fejlesztések történtek:

- Férfi rész vizesblokkjának felújítása, amely kivitelezés befejezése már a 2019.év feladata
- 2 db mosógép vásárlása
- 1 db gáztűzhely vásárlása
- 1 db bojler cseréje
- 1 db új emeletes ágy elhelyezése a női részen
- A lakosság segítségével bútorok cseréje, adományból.
- Pályázaton elnyert összegből veteménykert kialakítása

Szakmai munka az Átmeneti Szállón

A 2018-as évben január 1-én 29 fő ellátott volt, év közben felvettünk 46 új ellátottat, jelenleg az ellátotti létszám 28 fő, 23 férfi és 5 nő. Az év folyamán 75 személy esetkezelése, gondozása történt.

A bekerülés az intézménybe az alábbi okok miatt történt:

kapcsolati konfliktusok (válás, élettársi kapcsolatok felbomlása, szülőkkel történő összeveszés, nyugdíjas magára maradása stb.) **20 fő**

gazdasági okokból bekövetkező hajléktalanság (munkanélküliség, önálló életkezdés és a lakáshoz jutás nehézségei, tartós szegénység, albérletet nem tudja fizetni)

38 fő

váratlan krízishelyzet (téli időszakban nem fűthető a lakása, albérlete megszűnt azonnali hatállyal, önkormányzati lakásból kilakoltatás miatt, munkásszállóról el kellett jönnie)

27 fő

Az intézményi gondozás során a szociális munkás jelenléte fokozatosan épül be a lakók hétköznapijaiba. Az együttműködés a közös munkában alapvető elvárás a lakóktól, ennek hiányában hathatós segítség nem nyújtható. Az új ellátottat egyénre szabottan, kiegészítő szociális munkával segíteni kell abban, hogy számára elérhetővé váljanak azok a szolgáltatások, melyek segítségével az egészségi állapotában, szociális helyzetében pozitív változás állhat be. Különös figyelmet kell fordítanunk leromlott egészségi állapotú ellátottjainknál az egészségügyi ellátás megszervezésére. A bekerülés után a szociális munka menete az, hogy akinek nincs jövedelme, azt jövedelemhez juttatjuk, munkalehetőség keresése, aktív korúak szociális ellátása, vagy rehabilitációs ellátás.

Jövedelem típusok szerinti megoszlás a jelenlegi ellátottaknál:

• Bejelentett rendszeres munka versenyszférában	4 fő
• Közfoglalkoztatott	5 fő
• „Fekete munka”	3 fő
• Nyugdíjszerű ellátások	6 fő
• Rendszeres szociális segély aktív korúaknak	4 fő
• Nincs jövedelme	6 fő

A munkaképes személyek munkahelykeresésében segítünk, de ehhez kevés a segítségnyújtás, mert vagy nem piacképes a lakónk / kora, egészségi állapota miatt / vagy sajnos a munkához való viszonya nem megfelelő. A tapasztalat az, hogy az az ellátott, aki dolgozni szeretne, igen gyors idő alatt talál munkát a környéken. Jelenleg 4 főnek van állandó, bejelentett munkája. A közfoglalkoztatási programban 5 fő dolgozik.

Az átmeneti szállás biztosítja: az éjszakai pihenésre, a személyi tisztálkodásra, az étel melegítésére, étkezésre, a betegek elkülönítésére, valamint a közösségi együttlétre szolgáló helyiségeket, az ellátást igénybe vevő ágyneműjét, tisztálkodásához szükséges textíliát,

személyes ruházatának tisztításához szükséges feltételeket, személyes használati tárgyainak biztonságos megőrzését, az ellátott részére nyújtandó elsősegélyhez szükséges felszerelést.

Az intézményben folyó gondozási tevékenység alatt az intézmény szolgáltatását igénybe vevő személy részére olyan fizikai, mentális és életvezetési segítséget nyújt, amelynek során az igénybe vevő szociális, testi és szellemi állapotának megfelelő egyéni bánásmódban való részesítése keretében a hiányzó, vagy csak korlátozottan meglevő testi-szellemi funkcióinak helyreállítására és szinten tartására.

Az intézményi ellátásért lakóink **térítési díjat** fizetnek, a jövedelmük 32%-át, legfeljebb 14.400.-Ft-ot. A szálláshelyen való tartózkodás első hónapja ingyenes ezt követően kell fizetni a személyi térítési díjat. Egyedileg méltányolható esetekben - kórház, betegség stb.- biztosíthatunk térítési díjmentességet.

- **A 2017 évben befizetett összes térítési díj összege: 2 942 055,- Ft.** Az év folyamán befizetett összes térítési összeg 14%-kal meghaladta az előző évi bevételt.

Az év folyamán az ellátottak 85%-a fizetett valamilyen összegű térítési díjat. Az ellátottak összetétele jelenleg olyan, hogy döntő többségében a jövedelmük a nyugdíjból, közmunkából és fizetésből keletkezett, így a térítési díjak 85%-át a maximálisan fizetendő 14 400,- Ft tette ki.

Az ellátottak fizetési morálja 100%-osnak mondható, amiben jelentős szerepe van a Szálló dolgozóinak hathatós, következetes munkájának.

Az utóbbi 5 évben **kötelező elő takarékoskosságot** ír elő a szakmai programunk, ez azt jelenti, hogy az itt töltött idő alatt, havi 5.000.-Ft-ot (aki szeretne, nagyobb összeget) takarékoskodnak (OTP megtakarításos betétszámlára), ez 2 év alatt akár 60.000-120.000.-Ft összeget jelent, ami nagy segítség az újrakezdéshez az intézményből való távozás után (pl. kaució albérletnél)

Ellenőrzések

2018 szeptemberében a Fejér Megyei Kormányhivatal Szociális és Gyámügyi Osztálya hatósági ellenőrzést tartott intézményünkben a szociális szolgáltatások működése körében. Az ellenőrzés a tervezett 2 nap helyett egy nap alatt lezajlott, mindent rendben találtak. 2018. október 3-én a Fejér Megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztály szakemberei tartották ellenőrzésüket intézményünkben, amely hasonló eredménnyel zárult.

Törvényi változások

2018. október 15.-től érvénybe lépett a szabálysértési törvény (2018.XLIV) módosítása, amely megtiltja az életvitelszerűen közterületen való tartózkodást. Ez a közterületén élő hajléktalanok létszámát csökkentő intézkedés nem érinti lakóinkat, hiszen közterületen, Mórton és környékén nem él senki (nem lakáscélú helyiségekben viszont igen), ám ettől függetlenül egyeztetések történtek a diszpécsterszolgálat, rendőrség, illetve az érintettek, hajléktalanok számára is az intézmény részéről.

Az intézmény szolgáltatásai

Orvosi ellátás heti 2 órában, csomag-, és értékmegőrzés, napi 12 órában a lakók szociális és mentálhigiénés gondozása, az egyéni esetkezelés, szociális csoportmunka, közösségi szociális munka. Az Átmeneti Szállóról történő továbblépéshez az intézmény személyre szabott segítséget nyújt. Az intézményen belüli közösségi életet szervezi, a családi és társadalmi kapcsolatok ápolását segíti. A hivatalos ügyek intézését segíti, információt nyújt szóban és írásban.

Pénzbeli és természetbeni segítségnyújtás: az ellátott, aki jövedelemmel nem rendelkezik, kérheti a természetbeni juttatást, ami különösen: gyógyszer kiváltásához nyújtott támogatás, élelem biztosítása, okmányok megszerzéséhez támogatás, útiköltség egészségügyi ellátás igénybevételéhez.

2015. évtől munkánkat segíti és a szolgáltatásunk színvonalát emeli egy megbízásos jogviszonyban dolgozó, (havi 13 órában) **pszichológus**. A mentálhigiénés célú munkája során legnagyobb arányban a lakókkal történő heti rendszerességű beszélgetések, valamint a

szociális munkatársakkal történő esetmegbeszélések történtek, különös tekintettel a pszichiátriai betegséggel küzdő lakóink állapotának alakulásával kapcsolatban.

A lakók jellemzően önmaguk jelzik a problémáikkal, gondjaikkal, életeseményeikkel kapcsolatos beszélgetésre való igényüket, néhányuknál mentoruk javasolja a pszichológiai konzultáció igénybevételét.

Az újonnan beköltöző lakók nagyobb része nyitott arra, hogy megossza élettörténetét, bekerülésének előzményeit, okait, többen elkeseredésüknek adnak hangot. Ezekben a helyzetekben a pozitív, konstruktív megközelítés, a reális helyzetfelmérés és megoldási lehetőségek irányába való gondolkodás segítése, támogatása történik.

Lakóink nagy többsége esetében a családjukkal való kapcsolat alakulása a legérzékenyebb területe életüknek, ez irányban változó mértékben nyílnak meg. Női lakóinknál kivétel nélkül fontos és visszatérő téma a gyermekeikkel, esetleg testvéreikkel, partnerükkel való kapcsolatuk alakulása, ennek történései, feszültségei, az ezekkel kapcsolatos érzéseik, fájdalmaik, örömeik. Férfi lakóink egy része kifejezetten igényli a családi vonatkozású problémáik megbeszélését, mások viszont hárítják az erről való közös gondolkodást. Azoknál a lakóknál, ahol van esélye a családtagokkal való kapcsolattartásnak, ott a későbbiekben tapintatosan igyekszem a kapcsolati lehetőségek témáját felvetni, érdemben átbeszélni. Itt az önbizalmuk, emberi méltóságuk erősítésére gyakran szükség van, sok kudarc halmozódott fel az életük során. A lakók énképének, önbecsülésének javítása nemcsak a mentális közérzetük szempontjából lényeges, hanem a reálisan elérhető célok eléréséhez szükséges belső erőforrásként is nélkülözhetetlen.

A másik fő téma a munkaképes korú lakóink munkavállalási lehetőségeinek alakulása. A nehezebben elhelyezkedőknél a motiváció erősítése, a munkába járóknál az esetleges munkahelyi nehézségeik megbeszélése, a korábbinál adaptívabb helyzetmegoldási lehetőségek, köztük az önálló lakhatás megteremtési esélyeinek átgondolása zajlik. Többük örömmel számol be arról, hogy szeretik munkahelyüket, és jó a kapcsolatuk munkatársaikkal.

A lakók egymás közötti konfliktusainak elrendezését alapvetően a szociális munkás kollégák segítik, de esetenként ezt megerősíti az érintett lakókkal való pszichológiai beszélgetés is.

Azokkal a lakóinkkal, akik nem igénylik a pszichológussal való egyéni beszélgetést, társalgási jellegű kommunikáció zajlik, melyben mindannyian partnerek. Egészségükről, időtöltéseikről, szállóbeli közérzetükről, általános, közéleti témákról beszélgetünk, ezáltal fenntartva azt a személyes kapcsolatot, mely lehetővé teszi, hogy szükség esetén érzékenyebb témával is bizalommal forduljanak a pszichológushoz.

2018-évben is részt vettünk a hajléktalan emberek számának megbecsülésére szervezett az ún. Február 3 kutatáson, amelyet a szociális ellátórendszerben dolgozó szakemberek évek óta minden évben az év leghidegebb napján végeznek el. A február 3 kutatás megbízható képet ad azoknak az embereknek a szociális és egészségügyi állapotáról, akik kapcsolatba kerülnek a hajléktalanellátó rendszerrel és válaszolnak a kérdőívre.

Tavalyi évben két ellátottunk nyert a szociális munkásával együtt a Van Esély Alapítvány pályázatán. Ez egy személyre szabott féléves munkát ölel fel, amelyben egyéni segítségkezelés lévén alapítványi pénzből nyújtanak támogatást élethelyzetük megoldásához (egyik lakónk eladói okj-s tanfolyamot végzett, másik jogosítványszerzést kezdte el).

Egészségügyi munka

A 2018-as év a korábbiakhoz hasonlóan alakult az intézmény szociális szolgáltatásait igénybevevő személyek egészségi állapotának tekintetében.

2018. január elsején 29 foglalt férőhely volt a Szálláson, 8 nő és 21 férfi alkotta a lakóközösséget. Korukat tekintve ugyanúgy széles spektrumon helyezkedtek el, mint előző évben: legfiatalabb ellátottunk 19.-, míg legidősebb ellátottunk 80. életévét töltötte be.

Tovább emelkedett az egy főre eső betegségek száma, illetve a betegségek súlyossági szintje is – már észrevehető volt az alapbetegségek miatt kialakuló másodlagos zavarok megléte-, illetve a „társbetegségek” megjelenése is. Több lakónk küzdött magasvérnyomás-

betegséggel, érszűkülettel, légző- (asthma, COPD, emphysema) és emésztőrendszeri (reflux, fekély, colitis ulcerosa) panaszokkal, előfordultak továbbá ízületi problémák, különféle szívproblémák (ISzB, cardiomyopathia dilatativa, szívzörej, sinus tachycardia, pacemaker), diabetes, különböző eredetű – és -erősségű – fájdalmak, allergia, vérszegénység, daganatos megbetegedések, valamint megjelent bizonyos szintű értelmi sérülés is. Ide sorolhatóak még a sajnos általánosnak mondható alkohol- és nikotinfüggőségből eredő problémák, amelyek nagymértékben nehezítették lakóink általános egészségügyi helyzetének javítására irányuló törekvéseinket. A pszichiátriai kórképek száma is növekedett – különböző depressziós- és szorongásos állapotok, alkalmazkodási zavarok, személyiségzavarok jelenléte nehezítette az adott lakók mindennapjait.

A gyógyszereszedés is több személyt érintett – ugyanitt elmondható, hogy az egy főre eső orvosságok száma is rohamosan emelkedett, ami nem csupán a fizikai állapotukra, de az anyagi helyzetükre nézve is nagy terhet rótt az érintettekre. Több alkalommal csupán intézményi segítséggel tudtak hozzájutni a szakorvos- vagy házi orvos által felírt orvosságokhoz az említett lakók. Az Átmeneti Szállás tavaly is intézményi költségvetésből, megnyert vissza nem térítendő pályázati támogatásokból – elnyert pályázatunk: 2018-19-KONV „*Hajléktalan emberek egészségügyi ellátásának támogatása*” -, illetve gyógyszer-tári- és lakossági felajánlásokból fedezte a vény nélküli gyógy- és kötszereket, gyógyhatású készítményeket, melyek rendszeres alkalmazásával igyekeztünk javítani a betegek közérzetén. Általánosságban elmondható, hogy leginkább fájdalomcsillapító-gyulladáscsökkentő tabletták és -gélek, görcsoldók, megfázás tüneti kezelésére alkalmas készítmények fogytak a meglevő készletünk-ből. Ezek mellett rendelkezünk gyógyászati segédeszközökkel is – incontinencia-felszerelés, infralámpa, infravörös masszírozó, olvasószemüvegek, kompressziós gyógyszerporlasztó -, illetve további gyógykészítményekkel – allergia kezelésére alkalmas szerek, nyugtató hatású gyógynövénykeverékek, vitaminkészítmények, gyomorsavlekötők.

A szakorvosok- vagy házi orvos által felírt gyógyszereket lakóink nagyobb hányada önállóan szedte, ugyanakkor néhányan igényelték a segítő felügyeletet ezen a téren. Számukra egy napi orvosságmennyiség tárolására alkalmas adagolókba porciózva, az előírt napszakban adagoltuk a gyógyszereket.

Az esetenként elszenvedett hámsérüléseket adekvát módon tudtuk ellátni a rendelkezésre álló steril kötszerekkel, sebtapaszokkal, alkalmazva vérzéscsillapító spray-t, sebkezelő gélt is.

Odafigyeltünk lakóink fogsorának állapotára is – a tavalyi év során több esetben is elértük, hogy adott ellátottaink minőségi műfogsorhoz jussanak, melyet saját félretett pénzükből finanszíroztak.

Folytattuk a havi rendszerességgel megtartott Egészségügyi Szűrőnapokat, melyek során személyenként végeztünk testtömeg-, vérnyomás- és vércukorszint-vizsgálatot lakóink körében. Ez támpontot adott a lakóközösség tagjainak állapotfelméréséhez, ugyanakkor szemmel tarthattuk esetleges testtömeg-csökkenésüket, megváltozott vérnyomás-, pulzus-, vércukorszint-eredményeiket; és szükség esetén elküldhettük az érintetteket szakorvosi vizsgálatra.

Tovább javult a kommunikáció a helyi- és a megyei egészségügyi szakellátás különböző szegmenseiben dolgozó egészségügyi szakemberekkel is; ezáltal könnyebbé vált a megfelelő szakorvoshoz- és gyógyszerhez jutás lakóink számára, valamint a kötelező szűréseken való megjelenés megszervezése-lefolytatása is gördülékenyebben zajlott. Alkoholbetegek számára rehabilitációs kezelésen történő részvételt is szerveztünk.

A tavalyi év során sajnos ismét történt haláleset a Szálláson: három főt veszítettünk el tragikus hirtelenséggel különböző fokú daganatos megbetegedések következtében.

A korábbi évekhez hasonlóan továbbra is kiemelt hangsúlyt fektettünk a megfelelő általános- és a személyi higiénia állapot fenntartására. Ennek keretében nem csupán a nagymosásokat és takarításokat végeztettük el rendszerességgel, hanem egyes ellátottak esetében szemmel tartottuk külön-külön is a megfelelő higiéné meglétét. Az elvárt tisztaság eléréséhez a tisztítószerket, a különféle bőr-, eszköz- és kézfertőtlenítőket-, élőködőirtó készítményeket, illetőleg a tisztálkodási szereket intézményi keretből finanszíroztuk (havonkénti vegyi áru-rendelésből, adományokból összegyűjtött szerek kiadásával).

Újdonság volt a 2018-as évben a szakszerű pedikűr lehetőségének igénybevétele is lakóink számára, ami nagy könnyebbséget jelentett mind általános közérzetük javításának terén, mind pedig a megfelelő személyes higiéné meglétének tekintetében.

Komplex művészeti terápia

Új kollégánk Karacs Ildikó, képzett művészeti terapeuta, amely végzettségét felhasználta intézményi munkájában is, a tavalyi esztendőben elkezdődött a csoportos művészetterápiás képzés.

Az Átmeneti Szállón élő lakóinknak számtalan feldolgozatlan sérelme, lelki problémája van. Szinre mindenki többszörös tárgyvesztést élt meg, otthonuk, családjuk, munkájuk elvesztése terén. Sokan már gyermekkorukban nélkülözték a családi háttérrel, hiszen a múltat feltáró beszélgetésekből kiderül, hogy átmeneti nevelésben, intézetben éltek. A sok veszteség miatt érzelmi, „kiilleszkedési folyamat” állapotába kerültek, van, aki alkoholfüggőséggel, pszichiátriai betegségekkel küzd. nehezen mozgósítható érzelmi világuk, nehezen vonhatók be terápiás, szabadidős, relaxációs tevékenységekbe.

Havonta két alkalommal tartottunk relaxációs, meditációs vagy művészeti terápiás foglalkozást. Lakóink leginkább a relaxációs, meditációs foglalkozásokat választották, a női társalgóban végeztük kiscsoportos relaxációs foglalkozást. Testi ellazítással, relaxációval kezdtük, melynek során ellazítottuk az izmokat fejtetőtől talpig. Fontos, hogy feszültségmentesítés itt, testi szinten kezdődjön. Testi ellazítás után vezetett meditációban elképzelték, hogy vízesés alatt megtisztulnak, majd a víz lágyan a lelki minőségeket is tisztítani kezdi. Pozitív megerősítésekkel folytattuk, az önbizalom, bizalom, önbecsülés, önmagunkba vetett hit, önértékelés, vágyak, célok, tetterő, önszeretet, önelfogadás, megbocsátás, önkifejezés témakörében pozitív megerősítéseket alkalmaztunk. Ezt követően hangrezgésekkel lazítottuk el a testet, a tudatot, lelket. Így teljesen ellazult állapotba kerültek, s pozitív megerősítéseket jobban el tudták fogadni. Utána megosztó körben mindig mindenki lehetőséget kapott arra, hogy elmondja, hogy sikerült megélnie, hogy sikerült ellazulnia, jöttek-e gondolatok, képek, bármilyen testi/lelki reakció.

Csoportfoglalkozásoknak nagy jelentősége volt az egymásra való odafigyelésben, toleranciában, társas kapcsolatok, interakciók tanulásában. Volt, hogy fel kellett hívni a figyelmet, hogy amíg az egyikük beszél, elmondja mit élt meg, addig a többiek figyeljenek rá, nem vághatnak közbe, nem beszélhetnek másról. Így tanulták egymásra való odafigyelés, tisztelet, meghallgatás képességét. Volt, aki megnyilvánult figyelmet, törődést kapott, amit igen nélkülöznek a mindennapokban.

A relaxációs technikákat a klinikai orvostudomány is alkalmazza számos testi és mentális probléma kezelésére, pszichoszomatikus panaszok – többek között depresszió, szorongás, pánikbetegség, táplálkozási zavarok, migrén, vérnyomásproblémák – esetén, illetve a rákkutatásban és krónikus fájdalommal élő betegek esetében. A relaxáció része az izmok, a test ellazítása. A relaxáció jelentése ellazulás, a fogalom egyfajta gyűjtőnév. Ide soroljuk mindazokat a módszereket, amelyek alkalmazásával testi gyakorlatok útján lelki megnyugvást, kiegyensúlyozott közérzetet, az idegrendszer és a szervezet egészséges működését érhetjük el.

Az intézményen belüli további szabadidős tevékenységről

Madárbarát programunk keretében újabb önetető készítése, februárban odúk takarítás, májusban odúk ellenőrzése, télen időszakban madáretetés.

Márciusban kidobott kerti garnitúrából újat varázsoltunk.

A Hajléktalanok Közalapítványtól pályázati úton 2017. évben 910 ezer forintot nyertünk, mentálhigiénés közösségi munkaként veteményeskert és gyógynövényes kert építése, telepítése, gondozása támogatás címen, amely 2018.évben valósult meg.

A pályázati pénzből vásároltunk szerszámtárolót és az udvarunk karbantartásához szükséges szerszámokat.

Februárban tavaszra várva. Magokat ültettünk újrahasznosított tojáskartonokba.

Márciusban elkezdtük a magas ágyásokat készíteni, termőfölddel megtölteni.

Májusban a földbe kerültek a palánták, magok (zöldbab, paprika, paradicsom, zeller, karalábé, padlizsán), folyamatosan locsoltuk őket.

Adományban kaptunk egy fagyasztóládát, mert annyi lett a termés, hogy folyamatos fogyasztás mellett is még maradt, ez lefagyasztottuk téli időszakra.

Árok mellé korlátot építettünk, folyamatos udvarszépítés, virágosítás.

Intézményünk ellátottjai nagy gondot és sok időt fordítanak a környezetünk tisztán tartására, szépítésére. Az előkertünk és az egész terület fűnyírását mi végezzük, saját gépeinkkel.

A fizikai alultápláltság megszüntetése-, illetve megelőzése érdekében folytattuk a rendszeres hétfégi közös főzéseket. Ezen alkalmakkor azok a lakóink is főtt ételhez jutottak, akik ezt egyébként nem engedhetik meg maguknak – hálásan fogadták a lehetőséget.

„Pszichés alultápláltság” megszüntetésére további kötetekkel és magazinokkal bővítettük meglevő könyvtárunkat, színesítettük DVD- és társasjáték-készletünket. Újdonságként a mandala-színezés bevezetése említhető meg, illetve egy ellátottunk „házi költőként” is tevékenykedett a közösségben – saját versével a karácsonyi közös ünnepségen fel is lépett, nagy sikert aratott. Továbbra is kiemelt figyelmet élvezett a kreatív megnyilvánulások támogatása – mind egyéni- (festmények alkotása), mind közösségi (intézmény szépítése kívül és belül) szinten. Szabadidős tevékenységek még: kertészkedés, virágápolás, fűnyírás, rejtvényfejtés, kézműves munkák (horgolás, kötés, varrás), területrendezés, barkácsolás (madáretetők készítése, szekrények polcozása, átalakítása).

A minőség fogalma a szociális szolgáltatásban nem kézzelfogható. Általában nem tárgyasítható, nem látható, ízelhető, tapintható mielőtt igénybe veszik. Viszont azonnal fogyasztható ellentétben egy adott termékkel, amit legyártanak, készleteznek, később eladnak, és még később fogyasztanak. A szociális szolgáltatási szektor korszerűsítésének folyamatában fontos szerepet játszik a megfelelő minőségi ellátások biztosítása, ezért fontos a minősegbiztosítási rendszer beépítése a szervezetek tevékenységébe.

Intézményünkben már ötödik éve működik egyfajta minősegbiztosítási értékelés, amelynek nyomon követése sokban segíti munkánkat. A szolgáltatások esetében a nyújtott szolgáltatás minősége nagymértékben függ az azt nyújtó személytől, így a felkészült segítő személyzet képzése jelentős hatással bír az ellátások minőségére. Fontos, hogy a hajléktalan-ellátásban dolgozóknak rendszeres lehetőségük legyen mentális egészségük karbantartására. A szolgáltatást nyújtó személyén kívül hatással van a minőségre a szolgáltatás helyszíne, a fizikai környezet is.

Tavaly is működött a több mint hároméves munkára ösztönző belső programunk, amely a lakók munkájára, segítőkétségére épít, ezáltal sok feladatot sikerült megoldanunk intézményen belül, a lakók összefogásával. Ebben az évben is próbáltunk az erkölcsi elismerésen kívül valami kézzelfoghatóbb jutalmat is osztani, így június és december hónapban a legtöbbet segítő lakóink teljes vagy fele arányú egy havi térítési díjkedvezményben részesültek. Az anyagi elismerésen túl fontos az erkölcsi is, ezért lakógyűlés keretében tartjuk az „eredményhirdetést”, illetve a köszönetmondást munkájukért.

A kéthavi esetmegbeszélések az intézmény munkatársai között szükségesek a szakmai fejlődéshez, problémamegoldáshoz, új felismerések elsajátításához. A tavalyi évben egy alkalommal volt lehetőségünk külső helyszínen tartani a megbeszélést, amely végül - a szakmai munka elvégzése után - kötetlen, baráti beszélgetéssé alakult, nagyon jó hangulatú kikapcsolódássá vált.

Lakógyűlésre három alkalommal került sor, és bár a lakók sokszor elmondják egymással való problémáikat nekünk, dolgozóknak, a szemtől szembe való eredményes

konfliktuskezelés ritkán valósul meg, leginkább sajnos már vitaként jelenik meg. Lakógyűlés bármely lakó kérésére összehívható, ám erre még nem volt példa, a gyűlések tartása mindig dolgozói oldalról kezdődik, itt időnként felmerülnek az együttélésből fakadó problémák, amelyeket próbálunk közösen megoldani.

Az épületben elhelyezett panaszládában a tavalyi évben egyszer sem helyeztek el panaszt, javaslatot, tanácsot; bízom benne, azért, mert mindenki élni tud a személyes megbeszélés lehetőségével. A panaszláda ettől függetlenül „marad”, adva a lehetőséget, ha valaki élni szeretne vele.

Kérdőív

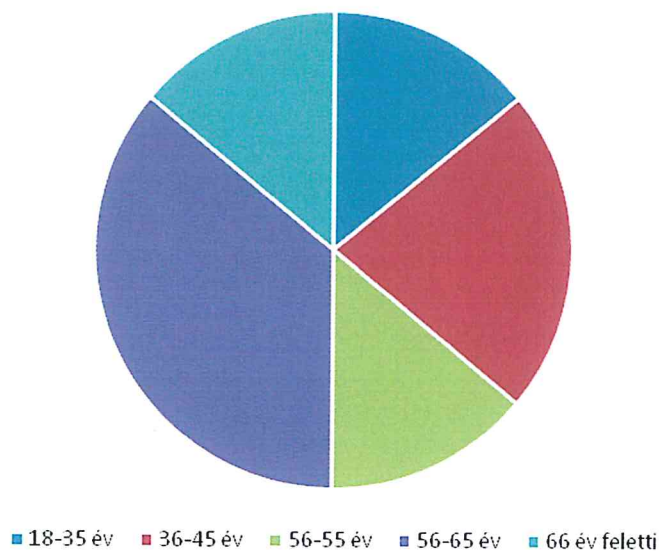
A kérdőív kitöltésére 2019. január 4.-én került sor. Ekkor az intézményi létszám 28 fő volt, ebből 22-an töltötték ki a kérdőívet (a kitöltés önkéntes és névtelen volt), így elmondható, hogy a lakók 79%-a vett részt a felmérésben. A kérdőívet 5 fő nő, és 17 fő férfi töltötte ki.

A kérdőív kitöltését már többen átérték a korábbi években, ezért mondhatni „megszokott” módon zajlott le, az „újak” is hamar végeztek vele, a jelenlévők közül mindenki élt a lehetőséggel és kitöltötte a kérdőívet.

Életkor szerinti megoszlásuk a következő:

• 18-35 év közötti	14%
• 36-45 év közötti	22%
• 46-55 év közötti	14%
• 56-65 év közötti	36%
• 66 év feletti	14%

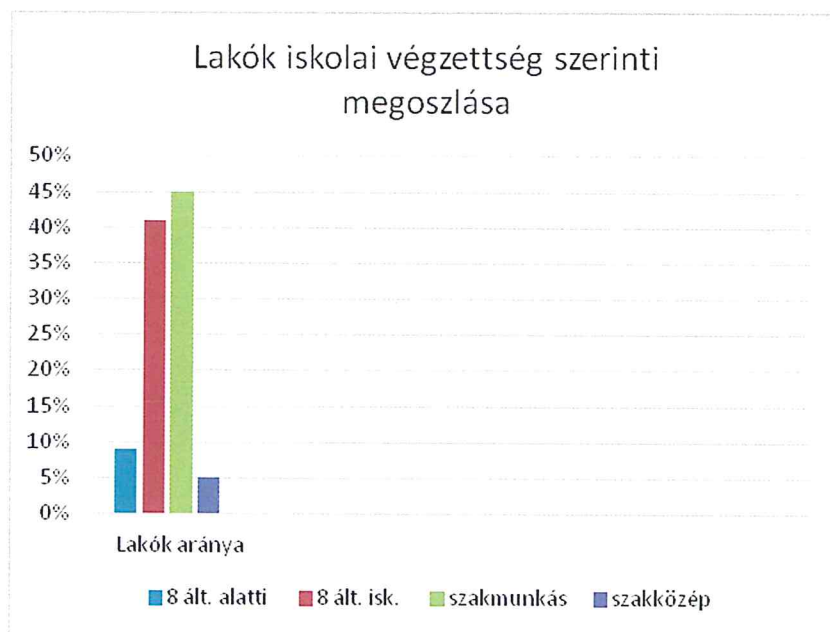
Lakók életkor szerinti összetétele

Az elmúlt évekhez hasonlóan a lakói átlagéletkor még mindig az idősebb korosztály felé tendál (lakók 50%-a 56 év feletti), ez a tendencia már pár éve nyomon követhető. Viszont a tavalyi évben több alkalommal került intézményünkbe 20 év körüli fiatal, ami a korábbi években ritkaságszámba ment (jelenleg 3 fő teszi ki ezt a populációt). Sajnos be kell látnunk, hogy a hajléktalanság elől egyik korosztály sincs „biztonságban”, a legidősebb lakónk tavaly 80 éves volt, a legfiatalabb 19 éves.

Iskolai végzettségen alapuló megoszlásuk:

- 8 általános iskola alatti 9%
- 8 általános iskola 41%
- szakmunkás 45%
- szakközép/gimnázium 5%

Az elmúlt évekhez hasonlóan a lakóink többsége 8 általános iskolai végzettséggel rendelkezik, illetve szakmunkás bizonyítványa van, amely nem tér el az országos átlagtól. Az előző évekkel összehasonlítva csökkent a 8 általános iskola alatti végzettségűek száma, egyre többen fejezik be sikeresen az általános iskolát.

A Szállón eltöltött idő szerint három csoportba sorolhatók:

- 1 évnél kevesebb ideje él a Szállón 64%
- 1-2 év közötti időtartam óta él a Szállón 14%
- 2 évnél régebb óta él az intézményben 22%

A 2018-os esztendőben ez a kategória nem változott jelentősen, sok új lakó került az intézménybe, ezért is vannak jelenleg túlsúlyban azok, akik egy évnél rövidebb ideje élnek a Szállón. Természetesen a sok új között azért vannak már „régis ismerősök” (lakott e már a szállón kérdésre 50% felelt igennel), akik már részesei voltak a hajléktalanellátó rendszernek, ám egyre többször fordul elő az ellátórendszer számára ismeretlen emberek felbukkanása.

Idén először megkérdeztem azt is, „hajléktalannak tartja e magát?”, hiszen e szó jelentése nem mindig egyértelmű, ezért is fontos, mit gondolnak erről maguk az érintettek. 55% válaszolt igennel, azaz 45% nem tartja magát annak, pedig az átlagember számára hajléktalanok, hiszen egy szállón élnek. Ennek, hogy nem tartják magukat hajléktalannak van pozitív oldala, hiszen nagyobb önbecsülést feltételez, nagyobb küzdést, hogy kikerüljenek az intézményből.

Az intézmény tisztasága mindig is sarkalatos kérdés, sok ember él együtt egy fedél alatt, muszáj egy általános higiénés szintet fenntartani. A tavalyi évhez képest a lakók kevésbé elégedettek ebben a témában (77% elégedett, - 6%-os visszaesés), ezzel egymást, magukat is értékelik, hiszen a napi rendrakás, takarítás az ő feladatuk. A takarításért heti lebontásban

felelnek, illetve minden hónap első hétvégéje a nagytakarításról szól, ebben minden lakó köteles részt venni az épp szolgálatban lévő munkatárs felügyelete mellett. Fontos visszajelzés számunkra, hogy nőtt az igény a tisztaságra, még inkább oda kell figyelni a témára.

Az intézmény szakmai munkájával való elégedettséget hivatott mérni több kérdés is, a lakók elégedettsége az elmúlt évhez képest megnövekedett, pontosan 100%-os lett, remélhetőleg a velük együtt, értük végzett munka eredményeképp. Úgy gondolom annál jobb visszacsatolás, elismerés nem érhet senkit, mint amikor maguk az érintettek – itt a lakók, kliensek – elégedettek munkánkkal, ezért e szakmai elismerésünk alapján tavaly nagyon jó évet zártunk.

Elköltözés után a többség tartaná a kapcsolatot lakóval és dolgozóval is (46%), senkivel sem kíván kapcsolatban maradni egy fő (csak dolgozóval 17%, csak lakóval 12%, bizonytalan 21%). Ez a kérdés azért is fontos, mert visszacsatol az előbbire, mennyire érzik azt, hogy a segítségnyújtás távozásuk után is elérhető az utógondozás kapcsán, illetve milyen a jelenlegi lakóközösségi helyzetük.

A problémamegoldásban a fő segítségforrás - a lakók életében - az intézmény dolgozói szakmai munkája (64%), majd a rokonok, barátok által nyújtott segítség következik (18%), 2% az egyéb kategóriát jelölte meg, de sajnos 9% (2 fő) úgy gondolja, hogy egyedül kell megbirkóznia az élet nehézségeivel. A segítségnyújtásnak mindig vannak határai, de fontos, hogy minden lakónk érezze, hogy problémáit szabadon megoszthatja velünk, és amennyiben nem él a lehetőséggel, akkor is tudja, hogy mindig nyitottak vagyunk felé, feléjük, amennyiben mégis segítséget kérne.

Az intézmény szabályrendszere próbál egy keretet adni az élhető, egyenlőségen alapuló, ám nem csak jogokat, hanem kötelezettségeket is tartalmazó intézményi létben, amelyek nem ellenük, hanem értük vannak. Ezeket a szabályokat, amelyek a házirendbe vannak foglalva, van, aki időnként szigorúnak tartja (23%), van, aki mindig (18%) mások teljes mértékben szükségesnek ítélik ezeknek a létjogosultságát (50%). Az elmúlt évhez képes a házirend „támogatottsága” nőtt, szükségesnek tartják a lakók is, mert tudják, hogy értük van, és amennyiben javaslatuk van erre vonatkozóan, azt meg tudjuk vitatni közösen.

Az alkalmazkodás mindig nehéz, főleg akkor, ha különböző sorsú, igényű emberek élnek összezárván, mint ahogy intézményünkben is. Nyilvánvaló, hogy nincs előzetes „szűrés” a felvételnél, aki rászoruló, fedél nélküli, annak ideiglenes otthont, támaszt nyújt az intézmény. Lakóink között van szenvedélybeteg, pszichiátriai beteg, értelmileg sérült ember, illetve hospice ellátásra szoruló ember is. Az intézmény próbál mindenkivel egyenlően, ám egyénien bánni, ami sokszor emberpróbáló feladat. A sok különböző ember, sok különböző élettapasztalat, elvárás és igény miatt lehetséges, hogy a válaszadó lakók egy része érzi úgy, hogy már érte igazságtalanság az intézmény keretein belül (igen válasz 27%). Ez az arány 10%-os csökkenést mutat az előző évhez képest, amely nagyon pozitívnak tekinthető.

A lakóközösséggel való elégedettséget is több kérdés mérte, a válaszok alapján kijelenthető, hogy az itt élők többsége jól érzi magát a közösségben, és barátokra is találtak (teljesen nemleges, elutasító választ senki sem jelzett). Ezt jelzi annak a kérdésnek a pozitív megítélése is, ami arra kérdezett rá, hogy szeretnék-e közös programot intézményen kívül (9% elutasította csak el). Az előző évhez képest ez 20% csökkenést mutat, amely nagyon erőteljes eredmény, évek óta tervezzük, hogy különböző pályázati lehetőségek által külső programot szervezünk lakóinknak, reméljük jövőre megvalósul.

Sajnos a lakóközösségben vannak konfliktusok is. A lakók egy része (27%) már került kisebb-nagyobb összetűzésbe sorstársával, de ez közel 20%-os visszaesést mutat a 2017-es esztendőhöz képest, a kevesebb konfliktust feltételez, hatékonyabb problémamegoldást.

Ugyanígy gyakoriak a lopások intézményen belül: 50%-tól már tulajdonítottak el valamit itt tartózkodásuk alatt. Ez az adat 4%-os emelkedést mutat a tavalyi évhez képest.

Hétvégeente gyakoriak a közös főzések, amelyekhez az alapanyagot az intézmény (saját forrásból, illetve adományokból) biztosítja, a munka és a „kész termék” viszont a lakóké, az ezzel való elégedettség mérése a következő:

- nagyon jónak találja 91% közel 30%-os emelés
- általában ízlik neki az étel 5%
- és nem eszik belőle egy fő.

Ezek a közös főzések egyes lakóinknak az egyedüli élelemforrásaik hétvégeire, ezért is fontosak, ám a közösségi erejét, közös program létét sem szabad lebecsülni.

Bár a kérdőív célja a minőségbiztosítás, próbáltam lakókat és minket, dolgozókat is érintő kérdéseket is feltenni, egyik ilyen az elköltözési tervek a Szállóról. Sajnos a lakók 36%-ának nincsenek terveik (a tervtelenség tovább nőtt: 15%-os emelkedés), a többség az albérletet (22%) és az önkormányzati bérlakást (18%) tűzte ki célul, de olyan is akadt, aki régi/új párkapcsolat révén látja a kiutat a hajléktalanságból vagy munkásszállón élne tovább.

A kérdőív végén minden kitöltőnek lehetősége volt rá, hogy kifejtse saját véleményét, tapasztalatát, javaslatát pár mondatban, egy üres részen. Ezt a lehetőséget idén kevesebben használták ki, mint tavaly, összesen ketten éltek vele. Ezek az észrevételek a napi élet mozzanataihoz kapcsolódnak, apró észrevételeket tartalmaznak, általában a tisztaság témakörben, illetve mások munkájának tiszteletben tartását hiányolják.

Az, hogy egy hajléktalan ember hogyan viseli saját sorsát, hogyan viszonyul jelenlegi állapotához sok mindenre kihatással van életében. Bár Mór egy kis város, a társuláshoz tartozó települések még kisebbek, mégis vannak, akik mindent megtesznek azért, hogy eltitkolják rokonaik, barátaik elől, hogy itt élnek (9%). Hajléktalannak lenni nem büszkeség, ám nem is szégyellni való dolog; fontos tudatosítanunk bennük, hogy a hajléktalanság egy állapot, amely változtatható.

Nemek közti különbségek a válaszadásban

A kérdőívet kitöltő lakók 23%-a, azaz a kisebbség nő nemű, de ha a teljes létszámot nézzük, akkor is mindig férfi lakói túlsúly figyelhető meg az intézmény fenntartása óta. Ez nem helyi jelenség, ez országos szinten is tapasztalható. A női lakóinkról általánosságban elmondható, hogy gyakrabban kerülnek verbális konfliktusba, mint férfi társaik, illetve nehezebben alkalmazkodnak a lakóközösségbe is.

Kor alapján látható változások

Az intézmény lakóinak kora alapján való összehasonlítás kérdéstípusok szerint nem jelzett kiugró különbségeket. Nincs releváns különbség, csak kis mértékben, de összefoglalva

elmondható, hogy minél idősebb egy lakó, annál inkább érzi úgy, hogy már részesült igazságtalan bánásmódban, szigorúbbaknak tartják a szabályokat, mint a fiatalabbak, viszont kevesebb a konfliktus lakótársaikkal, és barátkozási szokásaik megegyeznek fiatalabb sorstársakkal.

A Szállón eltöltött idő szerinti összehasonlítás

Nagy újdonságokat nem tartalmazott az összehasonlítás; amint előre várható volt, minél több időt tölt valaki a szállón, annál több a konfliktusa, érez igazságtalanságnak bizonyos helyzeteket, illetve tartja szigorúnak a házirendet, és több baráttal rendelkezik. Viszont az intézmény felújításával elégedettebbek, valószínűleg, nekik nagyobb a tapasztalatuk abban, hogy milyen volt és milyen lett a Szálló.

Az intézményből való távozás

A szállón a lakók két évet tartózkodhatnak, a **távozási helyek** kategóriákat két részre bonthatjuk. Egyrészt kik azok, akik – ha átmenetileg is – kiléptek a hajléktalanságból, másrészt azok, akik a rendszeren belül maradtak. A rendszerből sikeresen kilépők /albérlet, otthon, család,) jó eredményt mutat, azonban van, aki csak másik hajléktalanellátó intézménybe tud tovább lépni. A távozás formái a 2018. évben:

Pozitív kimenetel:

Albérletbe	7 fő
Családhoz visszatért	9 fő
Saját házába visszatért	2 fő
Összesen:	18 fő

Negatív kimenetel:

Ismeretlen helyre távozott	9 fő
Elhunyt	3 fő
Összesen:	12 fő

A kötelező elő takarékoság bevezetése óta az albérletbe távozók száma nő, Utógondozást, aki igényel, kérhet, segítünk az albérlet fizetésében, az elő takarékoság részletekben való kifizetésével, önkormányzati segély igénylésével tüzelő vásárlásban, több ellátottunknak van erre a gondozásra szüksége a távozás után is, kikerülve a védett környezetből.

A családjukhoz visszaköltözőknek sikerült a konfliktus helyzetet megoldani, ami az oka volt a szálló igénybevételének. Az ismeretlen helyre távozókról nincs információnk.

Zárószó

Munkánk immáron 24 éve változatlan: hajléktalan emberek számára fedélnyújtás, az alapvető szükségletek kielégítés az életben maradáshoz, majd hathatos szociális munkával a kilépés segítése a hajléktalan létből. Ez esetenként eltérő beavatkozásokat, felhasználandó forrásokat jelent és természetesen eltérő időt ölel fel megvalósításuk. Sokszor tapasztaljuk, hogy az önálló életvitel nem egy élethosszig tartó szakasz, sokaknak van szüksége ismételt különböző segítségnyújtásra.

Az intézmény minden évben új kihívásokkal szembesül, új rászorultak jelenek meg az ellátórendszerben, törvényi/személyi változások történnek, de ez magával hozza, hogy szükséges, mint a dolgozóknak, mint az intézménynek folyamatosan megújulnia, erőforrásait kiaknáznia. Úgy gondolom, a 2018 esztendőben – a korábbi évekhez hasonlóan – ez továbbra is megvalósult és a további években is törekedni fogunk rá.

Mór, 2019. január 31.

Narancsik Zsuzsa
intézményvezető

